

Libris .RO

Respect pentru oameni și cărți

LEPURELE ȘI URSOAICA

Atacul Bufniței

SCRISĂ DE
JULIAN GOUGH

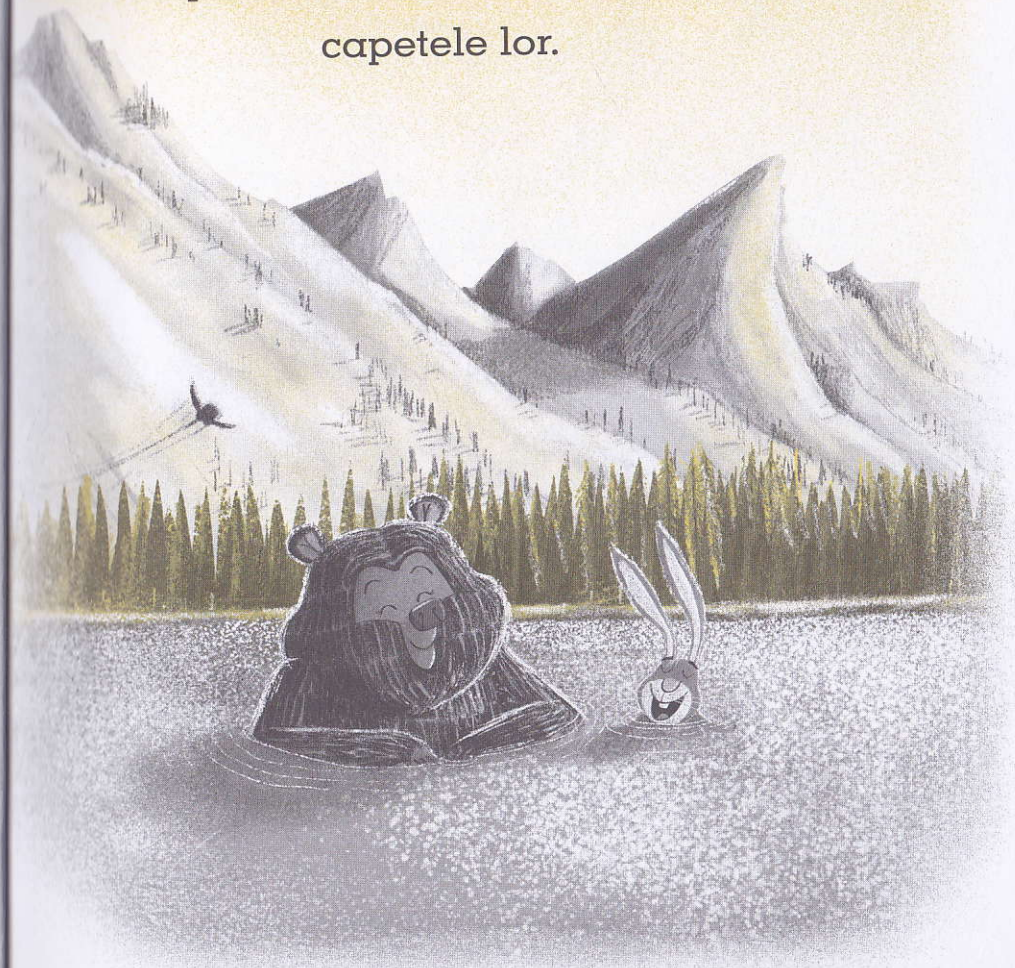
ILUSTRATĂ DE
JIM FIELD

Într-o zi de vară, Iepurele și Ursoaica
înotau în lac.

– Asta, spuse Iepurele, este cea mai
bună zi din viața mea.

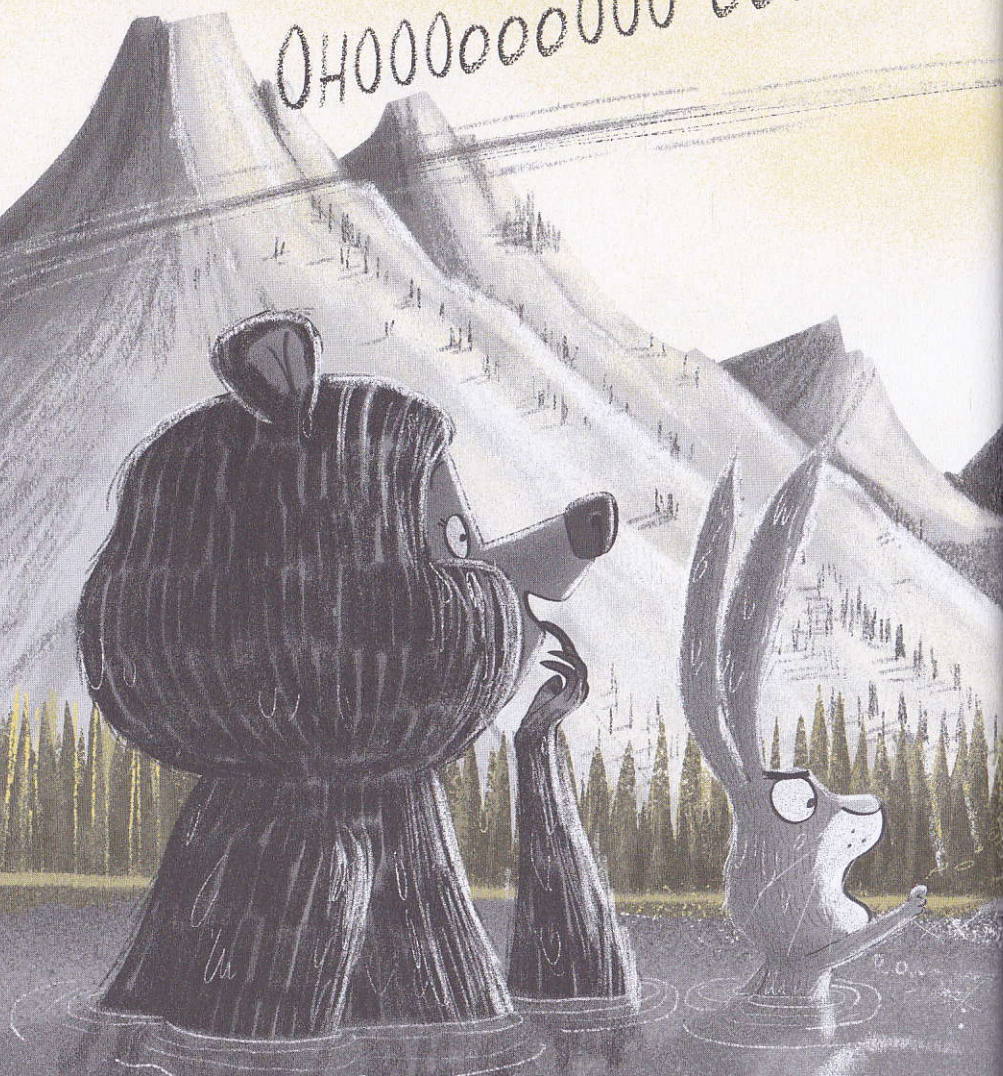
Apoi o Chestie trecu vâjâind peste
capetele lor.

Chestia tipă, se lovi de un copac și căzu
în apă.

PLEOSC!

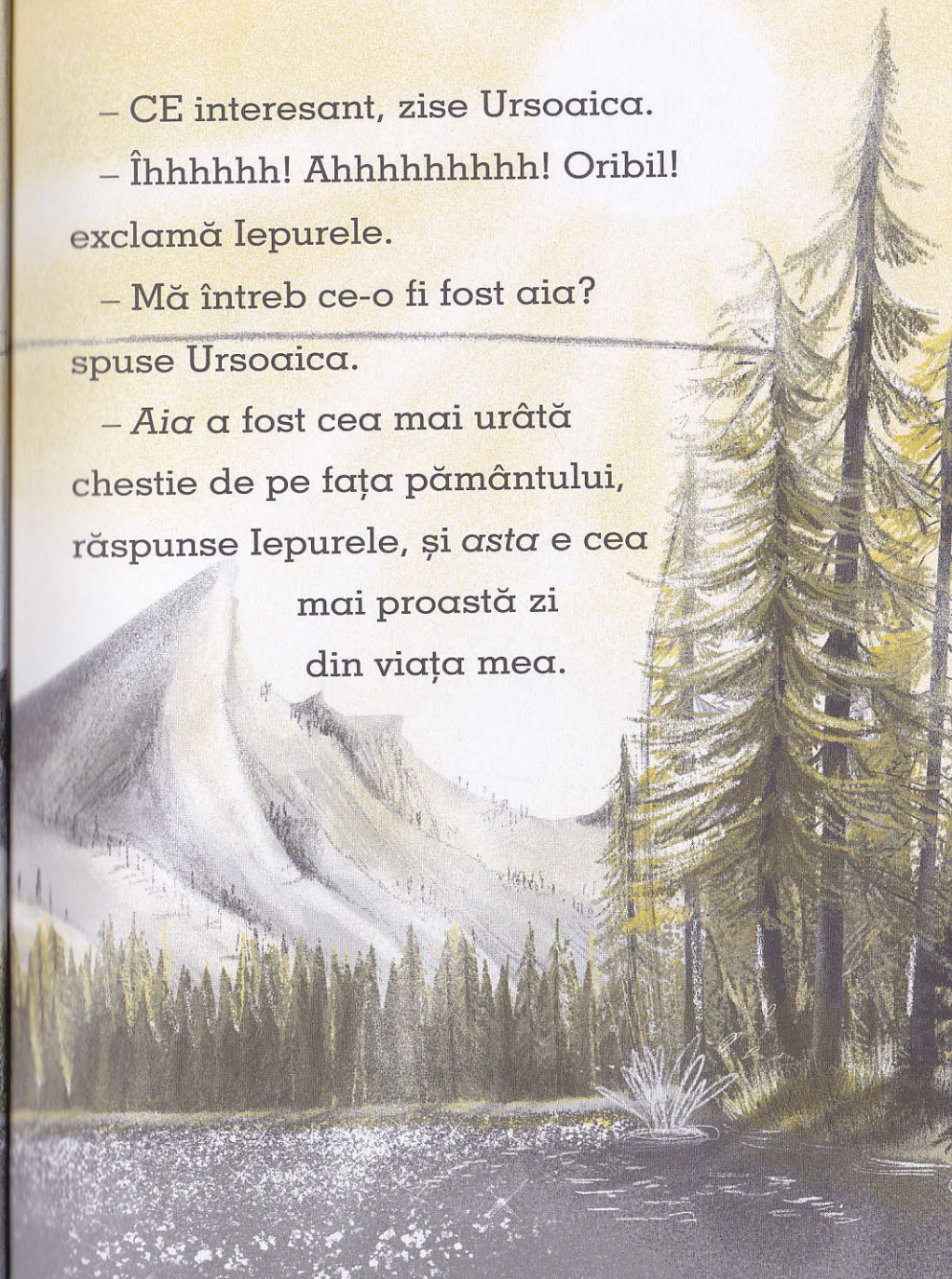
OH0000000000 000000!!!

– CE interesant, zise Ursoaica.
– Îhhhhhh! Ahhhhhhhhh! Oribil!
exclamă Iepurele.

– Mă întreb ce-o fi fost aia?
spuse Ursoaica.

– Aia a fost cea mai urâtă
chestie de pe fața pământului,
răspunse Iepurele, și asta e cea
mai proastă zi
din viața mea.

Chestia ieși înapoi la suprafață. Iepurele se agăță de bărbia Ursoaicei și trase.

– Dacă aş putea..., spuse Iepurele... să mă folosesc de fața ta... ca să mă cațăr mai sus...

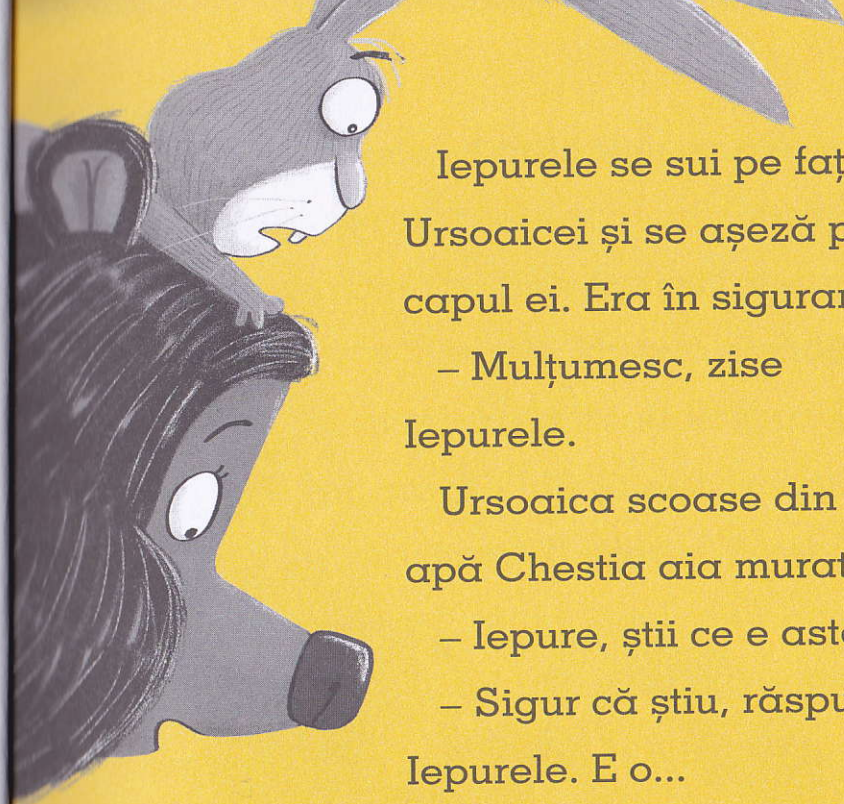
Iepurele se sui pe fața Ursoaicei și se așeză pe capul ei. Era în siguranță!

– Mulțumesc, zise Iepurele.

Ursoaica scoase din apă Chestia aia murată.

– Iepure, știi ce e asta?

– Sigur că știu, răspunse Iepurele. E o...

Iepurele se scărpină în cap.

– E o...

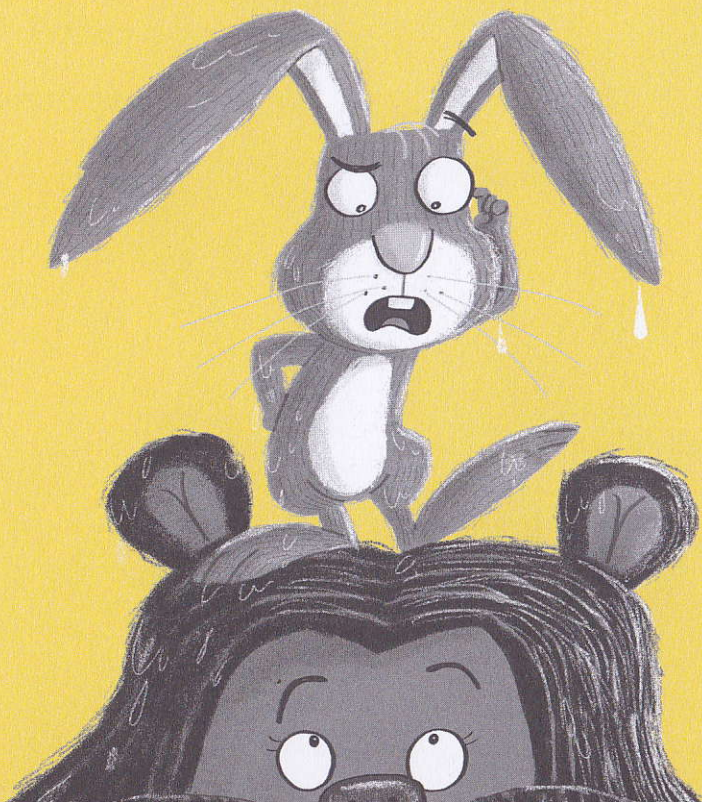
Iepurele se scărpină în fund.

– E o...

OK, ar fi bine să spun ceva!

– E o Tramperucă! O Amendă! Un Pârțud!

– E o ce? întrebă Ursoaica.

– OK, OK, nu știu, spuse Iepurele. Pur și simplu, am inventat cele mai înfricoșătoare cuvinte la care m-am putut gândi.

Ursoaica duse Chestia Misterioasă la

mal. O întoarse cu susul

în jos până când curse

apa din ea. Chestia tuși

puțin. Apoi oftă puțin.

Și apoi sforăi puțin.

– O Chestie cu pene..., zise Ursoaica. E o pasăre?

– Poate e unul dintre verișorii Ciocănitarii din valea alăturată, spuse Iepurele.

Ursoaica răsuci Chestia pe partea cealaltă.

– Uau! exclamă Iepurele. S-a lovit așa de tare de copac, că i s-a *aplatizat* fața!

– Hai s-o ducem la Ciocănitare, zise Ursoaica.

